

TEZAUUR LITURGIC
5 IUNIE
ISIDORA AGHIROTITISSA

PARACLISUL
SF. IERARH-MUCENIC
DOROTEI,
EPISCOPUL TIRULUI

ATENA, 2007

5 ΙΟΥΝΙΟΣ

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΔΩΡΟΘΕΟΥ ΤΥΡΟΥ

Ποίημα Ἰσιδώρας Μοναχῆς Ἀγieroθεϊτίσης

Ὁ Ἱερεὺς ἄρχεται τῆς Παρακλήσεως μετὴν
δοξολογικὴν ἐκφώνησιν:

*Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τούς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.*

Ὁ χορὸς: *Ἀμήν.*

Ἦ μὴ ὑπάρχοντος Ἱερέως, ἡμεῖς τὸ:

*Δι' ἐσχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ
Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, Ἀμήν.*

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Καὶ εὐθύς ψάλλεται τετράκις ἐξ' ὑπαμοιβῆς, μετὰ
τῶν οἰκείων στίχων:

*Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφραυεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.*

Στίχ. α'. *Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ.*

Στίχ. β'. *Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τὸ
ὄνομα Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.*

Στίχ. γ'. *Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.*

Εἶτα τὸ τροπάριον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Μετὰ σπουδῆς τὰ τοῦ Θεοῦ μελετήσας, διηνεκῶς τε ἐν αὐτοῖς ἐντρυφήσας, τὰς συγγραφάς σου ἔλιπες, ὡς πλοῦτον ἡμῖν. Πάνσεπτε Δωρόθεε, Ἀρχιθύτα τῆς Τύρου, κάλαμε ὀξύτατε, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας· καὶ μυστολέκτα πίστεως ὀρθῆς, ἦν ἐν βασάνοις, καλῶς ἐβεβαίωσας.

Δόξα. Ὁμοιον.

Τὸν τοῦ Χριστοῦ ἀκροτελῆ Ἱεράρχην, καὶ ἐκκλησίας τὴν ἀκράδαντον πέτραν, τὸν ἱερὸν Δωρόθεον, αἰνέσωμεν νῦν. Ἄγγελον ποιμάναντα, ἐκλογάδα τῆς Τύρου, λύχνον διαχέοντα, ἰλαρὸν φῶς ἐν κόσμῳ· καὶ εὐπρεπεῖα ἔργων θαυμαστῶν, πᾶσι δεικνύνται, Χριστοῦ τὴν λαμπρότητα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμός ν' (50).

Εἶτα ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Χαῖρε Δωρόθεε σοφέ, τῆς Τύρου Ἀρχιθύτα.

Ὁδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Χειρῶν σου ἁγίων τὰς πρὸς Θεόν, ὑψώσεις ἐν πίστει ἐκζητοῦντες ὀλοτελεῖ, Δωρόθεε Ἄγγελε τῆς Τύρου· ἀπὸ ψυχῆς σοι ᾠδὰς ἀναμέλλομεν.

Ἀνέτειλας ἄστρον ὡσεὶ λαμπρόν, ἐκ Τύρου οὗ πόδες ἐπεβάδισαν τοῦ Χριστοῦ, καὶ φέγγει πολλῶν κατορθωμάτων πᾶσαν τὴν κτίσιν εὐφραίνεις Δωρόθεε.

Ἴδὼν τῆς ψυχῆς σου τὸ εὐγενές, Χριστὸς ὁ ἐτάζων τὰς καρδίας πάντων βροτῶν, Μονὴν σὲ εἰργάσατο ἀξίαν· τῆς παρουσίας Αὐτοῦ ᾧ Δωρόθεε.

Θεοτοκίον.

Ῥημάτων ἀκούσασα εὐπειθῶς, τοῦ θείου Ἀγγέλου ἀειπάρθενε Μαριάμ, Θεὸν ἀπεκύησας ἀφράστως· παρακοὴν τε τῆς Εὔας ἠνόρθωσας.

Ὁδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου, τὰ τοῦ νοῦς βήματα, ὅλη σου συνέσει ρυθμίσας, μάκαρ Δωρόθεε, ἐν τοῖς τοῦ βίου δεινοῖς, καὶ λυπηροῖς ἀδοκῆτοις, ὡσεὶ βράχος πίστεως, ἔστης ἀσάλευτος.

Διδασκάλων ὑπάρχεις, τῶν ἱερῶν πρῶτιστος, καὶ τῶν ἱκανῶν συγγραφέων, κάλαμος εὐγραφος, Ἀρχιερέων τιμὴ, Ὁσίων θεία λαμπρότης, καὶ Μαρτύρων στέφανος, Πάτερ Δωρόθεε.

Ὡς ὁ Πέτρος ὁ μέγας, τὸ πρὸς Χριστὸν ἔνθερμον, φίλτρον ἐβεβαίου ποιμάνας, Τούτου τὰ πρόβατα, οὕτω τῆς Τύρου καὶ σύ, τὴν ἐκλογάδα ποιμάνας, παρ' Αὐτοῦ Δωρόθεε, εὔρες τὸν ἔπαινον.

Θεοτοκίον.

Ῥητορεύσεις ἀπάντων, τῶν προφητῶν Δέσποινα, πέρας ἐπὶ σοὶ ἀληθείας, εὐρὸν σαφέστατα, ὅτι Θεὸν τοῦ παντός, ἄνευ ἀνδρὸς συλλαβοῦσα, σαρκοφόρον τέτοκας, μόνε Πανάκραντε.

Κατεύθυνον, εἰς ἀληθείας τὴν τρίβον τὴν εὐθυτάτην, τοὺς τιμῶντας σοῦ εὐλαβῶς τοῦ ἄθλους Δωρόθεε, ὡς ἴθυνας Τύρου τὴν ἐκλογάδα.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν καλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Σοφίας Θεοῦ, τὸν μύστην τὸν ἀκρότατον, γραμμάτων ὄξυν, καὶ ἄριστον διδάσκαλον, εὐλαβῶς Δωρόθεον τὸν τῆς Τύρου πρόεδρον μέλψωμεν, τὸν πολιτείαν φίλων τοῦ Θεοῦ, ἐν βίβλοις ἀγίαις διηγούμενον.

Ὁδὴ δ΄. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Οὐρανίῳ φρονήματι, ἐπὶ γῆς Δωρόθεε πεπολίτευσαι ὅθεν εὔρες αἰωνίζουσαν, σὺν Ἀγγέλοις δόξαν καὶ λαμπρότητα.

Θεαρέστως Δωρόθεε, γεωργήσας Τύρου τὴν θείαν ἄμπελον· ἦν ὁ Κύριος ἐφύτευσεν, πολλαχῶς τὰ δράγματα συνέλεξας.

Ἐκκλησίας ἐδραΐωμα, καὶ τῆς ἀληθείας ἄσειστον ἔρεισμα· ἀγαθότητος δὲ κήρυκα, ἀγαθὲ Δωρόθεε σὲ ἔχομεν.

Θεοτοκίου.

Εἰρηνόδωρε Δέσποινα, τῶν ἀπηλπισμένων ἐλπίς ἀναίσχυντε· τῷ Θεῷ Ὁν ἐσωμάτωσας, σαῖς εὐχαῖς εἰρήνευσόν με δέομαι.

Ῥδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Σκεῦος ἐκλογῆς, ὡς ὁ Παῦλος ἀναδέδειξαι, ὃ Δωρόθεε βοήσας τῷ Θεῷ, τῆς σῆς ἀγάπης, τῶν τῆς γῆς οὐδὲν χωρίσει με.

Ὅμμασι ψυχῆς, τῷ Κυρίῳ σοῦ ἠτένιζες, ἐν ἀγώνων σου Δωρόθεε καιρῷ, καὶ τῆς ἐλπίδος, τῆς καλλίστης οὐ διήμαρτες.

Φύλαξ ἐντολῶν, τῶν ἀγίων ἐννομώτατος, καὶ τῆς Χάριτος διάκονος πιστός, ἐν γῇ ἐγνώσθης, ὃ Δωρόθεε μακάριε.

Θεοτοκίου.

Ἔστη μέχρι σοῦ, θανάτου τὸ Βασίλειον, Μαριὰμ ὅτι ἀπέτεκες Θεόν, καὶ Βασιλέα, ἀναστάντα ἐκ τοῦ μνήματος.

Ῥδὴ στ΄. Τὴν δέησιν, ἐκχεῶ.

Τομώτερος, τῆς μαχαίρας γέγονε, ὁ σὸς λόγος ὁ σοφὸς Ἱεράρχα· τῶν δυσσεβῶν, ἐκτεμῶν τὰς ἀκάνθας, καὶ ζιζανίων καθαίρων τὸ ἄτοπον καὶ πλάνης τῶν μακρὰν Θεοῦ· διελέγχων τὸ φαῦλον Δωρόθεε.

Ἡδύτητος, τῆς πρόσκαιρου πέλουσιν, ὑπερέκεινα αἰθεῖαι σου ῥήσεις· πᾶσαν ἐχθροῦ, τὴν δυσώδη πικρίαν, ἀποδιώκουσαι πόρρω καὶ νέμουσαι· εὐώδους χάριτος πνοὴν Παρακλήτου τῆ αὔρα Δωρόθεε.

Σκαιότητος, νομικῆς παρέδραμες, τὸ νυκτῶδες ὧ Δωρόθεε σκότος· καὶ τὴν αὐγὴν, λευκοφόρου ἡμέρας, ἐν λειτουργίᾳ αἰνέσεως ἔφερεις· υἱὸς ὡς μέγας τοῦ φωτὸς· κληρονόμος αἰῶνος τε μέλλοντος.

Θεοτοκίου.

Τηρήσασα, παρθενίαν ἄμεμπτον, καὶ ἀγνείας καθαρὰν τὴν σφραγίδα· μόνη ἐν σοί, Θεοτόκε Μαρία, ὁ ποιητῆς τῶν αἰῶνων ἐσκήνωσεν· ποιήσας σε Ἀγγελικῶν στρατιῶν τιμιώτερον ὄχημα

Κατεύθυνον, εἰς ἀληθείας τὴν τρίβον τὴν εὐθυτάτην, τοὺς τιμῶντας σου εὐλαβῶς τοὺς ἄθλους Δωρόθεε, ὡς ἴθυνας Τύρου τὴν ἐκλογάδα.

Ἄχραντε, ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κουτάκιον. Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Ἀριστείας τῶν θεοπρεπῶν διδαγμάτων σου, καὶ τοὺς πόνους τῶν διὰ Χριστὸν ἀθλημάτων σου, ἐγκωμίων χρεωστικαῖς γεραίροντες ᾠδαῖς· πιστῶς κράζομέν σοι ἐκ ψυχῆς, καίροις τῆς Τύρου ἀρραγῆς, πέτρα μάκαρ Δωρόθεε· Στήριξον ἐν τῇ πίστει, καὶ κράτυνον ἐν ἰσχυί, τῆς ἀγαπήσεως Θεοῦ, τοὺς ἀεὶ σε μακαρίζοντας.

Εἶτα, οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον. *Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται.*

Στίχ. *Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσις.*

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (1' 9-16). (Ζήτησις τῆς 11' Νοεμβρίου, εἰς τὴν Λειτουργίαν).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὐρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζῶν ἔχωσιν καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· ὁ μισθωτὸς καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ ἔστιν τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφήσιν τὰ πρόβατα καὶ φεύγει καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει ὅτι μισθωτὸς ἔστιν καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν, καθὼς γινώσκει με ὁ πατήρ· καὶ γινώσκω τὸν πατέρα· καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κάκεῖνα δεῖ με ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσιν, καὶ γενήσονται μία ποίμνη, εἷς ποιμὴν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ἱεράρχου, πρεσβείαις...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον...

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Τύρου τὴν θεόλαχον, ἀναλαβῶν ἐκκλησίαν, εἰς ζωῆς τὰ νάματα, συνετῶς Δωρόθεε καθωδήγησας· τοῖς πιστοῖς γέγονας, ἐγκρατείας μέτρον, τῆς σοφίας τύπος ἄριστος· κανὼν πραότητος, θεορρήμοσύνης διδάσκαλος· ἀγάπης τε καὶ πίστεως, καὶ ἐλπίδος πλήρες κεφάλαιον· στυλὸς φωτοφόρος, τὸν νέον Ἰσραὴλ καθοδηγῶν, ἐν ἀναβάσεων κλίμακι, Θεοῦ εἰς σκηνώματα.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἐπακούσας προθύμως, ἐντολαῖς ταῖς ἀγίαις ἐν θεολήπτῳ ψυχῇ, Δωρόθεε ἡρνήσω, σαυτὸν καὶ τὸν Σταυρὸν σου, ἐπὶ ὤμων ἀράμενος· κατηκολούθεις Χριστῷ, χρισθεὶς Αὐτοῦ τῷ μύρῳ.

Ῥαθυμίας τὸν ὕπνον, ἀποθέμενος ὅλως ἐκ σοῦ Δωρόθεε, λαμπάδα τῆς ψυχῆς σου, ἀκοίμητον ἐτήρεις, ἐν ἐλαίῳ χρηστότητος· διὸ εἰσῆλθες χαρᾶ, φῶς εἰς τὸν νυμφῶνα.

Οὐρανόφρονι γνώμη, εὐθυτάτη καρδίᾳ καὶ πολιτεία σεμνῇ, ὠδήγησας τῆς Τύρου, Δωρόθεε τὴν μάνδραν, εἰς πηγὰς ζῶντος ὕδατος· τόπος καὶ τύπος Χριστοῦ, γενόμενος τοῖς πᾶσιν.

Θεοτοκίου.

Ἐψηλότατος Θρόνος, τοῦ Δεσπότη τῶν ὅλων γέγονας Κόρη Ἄγνη, βαστάσασα χερσὶ σου, ἀγίαις

ὡσπερ βρέφος, ὃν δοξάζει ἡ σύμπασα· καὶ ὑπακούει πιστῶς, παρ' Οὗ τὸ εἶναι ἔχει.

Ὁδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Ἀκτημοσύνη, καὶ σωφροσύνη διάγων, ἐπὶ γῆς ἐκουσία σου γνώμη, εὗρες ἐν ὑπίστοις, Δωρόθεε τὸν πλοῦτον.

Ῥεόντων πάντων, ὡς νουνεχῆς ὑπερείδες, καὶ Θεοῦ τὴν ἀκήρατον δόξαν, ὅλη σου καρδιά, Δωρόθεε ἐπόθεις.

Χαράξας νόμον, τὸν τοῦ Θεοῦ ἐν πλαζῖ σου, τῆς καρδίας Δωρόθεε μάκαρ, γέγονας Μωσέως, ἐφάμιλλος τῇ τάξει.

Θεοτοκίου.

Ἰσχύς καὶ κράτος, καὶ ἀρράγης προστασία, τῶν πιστῶν Παναγία ὑπάρχεις, μόνη ὡς τεκοῦσα, Θεὸν τὸν ἐν ἰσχυί.

Ὁδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκου.

Θυσίας ἀναιμάκτους, νέμων τῷ Κυρίῳ, ὡς προεστῶς τῆς λατρείας, ἐν οἴκῳ Θεοῦ, σαυτὸν Δωρόθεε ἤξας, θῦμα εὐπρόσδεκτον.

Ῥπήνεγκας γενναίως, πόνους τῇ σαρκί σου, τῇ γηραλέα τοῦ πόθου, ἀκμαίῳ φρενί, διὸ τρυφῆς ἀντιδόσεις, εὗρες Δωρόθεε.

Τελέσας ἀπροσκόπτως, πίστεως τὸν δρόμον, καὶ τῆς ἀγάπης τοὺς ὅρους, τηρήσας καλῶς, τοὺς ἐν ἐλπίδι στεφάνους, ἔσχες Δωρόθεε.

Θεοτοκίον.

Ἀγνείας σου τὸ βάθος, καὶ τῆς παρθενίας, τῆς σῆς
Μαρία τὸν πλοῦτον, γινώσκων Θεός, ἐκ σοῦ τὴν σάρκα
φορέσαι, Κόρη ηὐδόκησεν.

Μεγαλυνάρια.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζεις Σε τὴν
Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ
μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν
Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον Σὲ μεγαλύνομεν.

Ὡς τῶν μεγαλείων τῶν θαυμαστῶν, μύστης καὶ
ἐκφάντωρ καὶ θεόπνευστος ἑρμηνεὺς, δέχου ἱκετῶν
σου Δωρόθεε δεήσεις· ἡμῖν ἀντιπαρέχων χάριν
θεόσδοτον.

Δικαίων ἐλάμπρυνας στρατιάς, Μαρτύρων χορείας
καὶ τὰς τάξεις Ἱεραρχῶν, θείων διδασκάλων ὁμήγυριν
συνάμα· σοφῶν τε καὶ ὁσίων δῆμον Δωρόθεε.

Ἡλίου τριφώτου τὴν ἀστραπὴν, αὐγὴν καθαρὰν τε
Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, Ἄγγελον τῆς Τύρου ἐν ἔργοις
λευκοφόρον Δωρόθεον τὸν πάνυ πάντες αἰνέσωμεν.

Σοφίας Δωρόθεε ποταμόν, συνέσεως κρήνην καὶ
λυχνίαν τῶν ἀρετῶν, πόλιν τε κειμένην ἐπ' ὄρους
ἔγνωμέν σε· τὸ φῶς τῆς ἀληθείας πᾶσι πυρσεύοντα.

Ἰσχὺν τὴν ἀήττητον τοῦ Σταυροῦ, ἐμφρόνως φορέσας
διπλοῖδα ὡς ἱεράν, ἔφερες ἀνδρείως σαρκὶ ἐν γηραιᾷ
σου· ὀδύνας Μαρτυρίου θεῖε Δωρόθεε.

Χαίροις φίλε τίμιε τοῦ Χριστοῦ, χαίροις Ἐκκλησίας
ὧ ἐράσμιε φοιτητά, χαίροις ὁ ἐν Τύρῳ καὶ Θράκης
Δυσοπόλει· τὰ ἔπη τῶν Ἁγίων γράψας Δωρόθεε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες, μετὰ τῆς
Θεοτόκου ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ
ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς
Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί...

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποιθήμεν. Μὴ
ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν
ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεπον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς
ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου
καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν...

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἀνοίξον ἡμῖν,
εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μὴ
ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων,
Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

*Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, τὴν Ἐκτενῆ Δέησιν, ἡμῶν ψαλλόντων
τὸ λιτανευτικόν· Κύριε ἐλέησον. Ὑπὸ τοῦ Ἱερέως
Ἀπόλυσις. Καὶ τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν*

Εἰκόνα καὶ χρισμένων δι' ἁγίου ἐλαίου, ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια: Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Τύπος τοῦ Κυρίου γεγονώς, τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν ἐκουσίως, ἐν τῷ τιμίῳ Σταυρῷ, πάθη ὑπομείναντος, σεπτὰ καὶ ἄκραντα· ὑπὲρ ποιμνης Δωρόθεε, τῆς θείας ἐν Τύρῳ, ἦν χερσὶ τιμίαις σου, Χριστὸς ἀνέθετο· ὅλην δεδωκὼς τὴν ψυχὴν σου, θῦμα λογικὸν προσηνέχθης· Τούτου ἐκτελῶν τὰ παραγγέλματα.

Βίους τῶν Ἁγίων μελετῶν, ἐν θεοπειθεῖ σου καρδίᾳ, καὶ ὀφθαλμοῖς τοῦ νοός, βλέπων τὰ ἀπόρρητα, Χριστοῦ μυστήρια· ἐν γραφαῖς ἐξιστόρησας, ἁγίαις σου ταῦτα, βίβλους ὡς θησαύρισμα, μέγα καὶ ἄσυλον· πλείστας ἐπαφήκας σοῖς τέκνοις, θεῖε Ἱεράρχα τῆς Τύρου· ἄνερ θεοπρόβλητε Δωρόθεε.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δι' εὐχῶν.

